

[Pernille Forchhammer]

ke Socialdemokratiet, der skulle have rejst sagen i Udenrigsudvalget. Det er hr. Glønborg.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Hr. Glønborg havde den opfattelse, at jeg enten havde sovet i timen eller ikke forstået et ord af det hele, og jeg må sige, at i givet fald må det også gælde andre end mig.

Jeg synes, at hr. Duetofts indlæg ganske fortræffeligt også gav udtryk for det, som jeg meget overrasket konstaterede, hr. Glønborg. Det kan kun være en glæde, hvis jeg heroppefra kan høre hr. Glønborg sige, at selvfølgelig holder man fast i køreplanen og selvfølgelig skal sanktionerne afvikles, sådan som vi har aftalt, og som hr. Glønborg har været med til at bestemme.

Og så siger hr. Glønborg, at der er sket meget i det sidste 1½ år. Jamen køreplanen er ikke engang 1½ år gammel, så jeg forstår altså simpelt hen ikke den kritik, hr. Glønborg retter mod specielt Socialdemokratiet for manglende initiativer. Vi imødeser med spænding i Udenrigsudvalget hr. Glønborgs vurdering af, hvorvidt betingelserne er opfyldt for at lette sanktionerne i henhold til den køreplan, som hr. Glønborg jo også holder sig til.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Nu kunne jeg heller ikke nære mig mere, selv om jeg egentlig ikke troede, det var køreplanen, vi skulle diskutere, men et lille bitte hjørne af sanktionspolitikken. Men når hr. Glønborg står her og spørger, om vi ikke mener, der er sket noget i Sydafrika – der er sket meget i Sydafrika, og det er dejligt, og det er godt – så er jeg i øvrigt helt enig med fru Pernille Forchhammer i, at hvis hr. Glønborg mener, at betingelserne for at løfte første fase er opfyldt, er der kun ét sted at sætte den sag på dagsordenen, og det er i Folketingets Udenrigsudvalg. Og så må vi tage en drøftelse af, hvad der egentlig ligger i første fase.

Vi har drøftet det i SF, men vi mener ikke, at betingelserne for at løfte første fase er opfyldt i dag. Vi er glade for, at denne multipartikonference langsomt er ved at komme i gang, men vi mener ikke, det er nok. Men vi er da parat til at tage en drøftelse i Folketingets Udenrigsud-

valg, hvis nogle af dem, som står bag køreplanen, ønsker det.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Først må jeg sige til hr. Duetoft, at jeg har absolut ikke flyttet mig derhen, hvor Centrum-Demokraterne står i denne sag, og jeg ønsker det heller ikke. Centrum-Demokraterne har jo altid sammen med Fremskridtspartiet stået for, at hele sanktionspolitikken skulle væk – jo før, jo bedre. Det har jeg aldrig sagt og aldrig villet, fordi jeg netop ønsker at bruge afviklingen af sanktionspolitikken som et instrument til at støtte kampen mod apartheid i Sydafrika. Derom kan der ikke være nogen tvivl, og jeg vil ikke tages til indtægt for noget som helst andet.

Så synes jeg nok, at fru Pernille Forchhammer kommer lidt på kant med, hvad man egentlig kan tillade sig. Fru Pernille Forchhammer forsøger jo her at bekendtgøre, hvad jeg har sagt eller i dette tilfælde ikke sagt i udvalget, og det har man mig bekendt ikke lov til at referere, slet ikke, når det er forkert.

Jeg ved ikke, om fru Pernille Forchhammer har været til stede på hvert eneste udvalgmøde, men jeg har i det mindste gjort det klart, at jeg syntes, tiden var inde til at tage et lille skridt. Jeg syntes, tiden var inde til at kreditere udviklingen ved at tage et lille skridt, så ingen skal beskyldes mig for ikke at have sagt noget. Men det vil da glæde mig, om der nu kan komme så megen imødekommethed fra Socialdemokratiets og SF's side, at vi kan tage en debat i Udenrigsudvalget om, hvilket af de små skridt det vil være betimeligt at tage nu på grundlag af det, som er sket.

Formanden:

Jeg skal lige sige, at jeg har med stor omhu lyttet til debatten, når udvalget blev nævnt. Jeg har ikke følt anledning til at gribe ind.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

I august skete der det overordentlig glædelige, at vi i Folketingets Udenrigsudvalg blev enige om en køreplan for sanktionernes ophævelse – ikke blot de tre partier, som var de oprindelige forfattere til køreplanen, nemlig